

Koningslust E2

‘Het succesverhaal van een bijeengeraapt zootje’.

Najaar 2012. De competitie is al 4 wedstrijdronde oud als in de top van GONA wordt gesproken over het oprichten van een E2. Omdat de F1 en E1 eigenlijk teveel spelers hebben en er wat nieuwe spelers en spelers aan zitten te komen. Er wordt besloten niet te wachten tot de kerst, maar direct tot actie over te gaan. Na nachten vergaderen (zelfs via mail met het buitenland) is de E2 in de herfstvakantie een feit.

Jonas, Stan en Mike worden vanuit de F1 naar voren geschoven, en de 4 meiden Phebe, Renée, Sem J. en Lucy komen vanuit de E1. Vanuit het niets is er ook nog Randy als nieuw lid. De technische staf wordt gevormd door Edwin en Els die vanuit de E1 meekomen, en John die doorschuift vanuit de F1.

Het is een beetje onwennig allemaal. Zware bal voor de jongens uit de F, de druk om te presteren voor de meiden.... In de eerste wedstrijden gaat het dan ook moeizaam. Slecht gaat het niet, maar het is vooral zoeken. De goede wil is er wel, maar het komt er niet uit. Alle wedstrijden in de najaarsreeks worden verloren, vaak met dubbele cijfers.

De pijlen worden dan ook al snel op het nieuwe seizoen (voorjaar 2013) gericht. Dan moet het gebeuren! Er wordt hard getraind. In de winterstop in de zaal. De nadruk ligt op teamspirit, samenspelen en een positieve instelling.

In de eerste wedstrijd van het voorjaarsseizoen werpt het harde trainen zijn vruchten af. Met 13-2 wordt gewonnen, en dat smaakt naar meer. Alle opvolgende wedstrijden worden gewonnen, vaak met dubbele cijfers. Halverwege het seizoen komen Iza en Sem B. het team nog versterken. Het winnen gaat gewoon door. Sterker nog, het team lijkt alleen maar sterker te worden. Dit resulteert na 7 van de 9 te spelen wedstrijden al in het kampioenschap. Met de indrukwekkende cijfers: 7 wedstrijden, 21 punten, 49 goals voor en 10 tegen.

Wat is het geheim van dit onverwachte succes?

De leiders hebben het er vaak over. Veel tegenstanders zijn niet echt slechter. Individueel vaak zelfs sterker. Hoe kan het dan toch dat elke wedstrijd (vaak zelfs makkelijk) wordt gewonnen? Het antwoord zit hem in de instelling, motivatie en houding. Iedereen knokt voor iedereen, niemand is zelfzuchtig, er wordt altijd naar de vrije man gezocht, en het belangrijkste; er heeft nog nooit iemand tegen een ander gezeurd. Er staat een echt team dat ‘zich goed pakt’.

Het oogt misschien als een bijeengeraapt zootje, en door het gemengde karakter en de leeftjdsverschillen is dat misschien ook wel zo, maar achter dit bijeengeraapt zootje schuilt wel de juiste filosofie. Als het hart op de juiste plaats zit, ben je als groep tot mooie dingen in staat. Dat blijkt wel uit het succesverhaal van deze E2, dat uiteindelijk resulteert in een geweldig mooi en verdiend kampioenschap.

Jongens en meisjes, wij als leiders vonden het geweldig leuk om met jullie samen te werken. Het is jammer dit een eenmalig project is geweest, want zoals het er nu uitziet worden jullie volgend jaar jongens E1 en meisjes E1. Wij zullen dit seizoen in elk geval in ons geheugen bewaren als ‘het succesverhaal van een bijeengeraapt zootje’.